

Ha Feladod Az Álmaid

Edda Müvek

A lelkemben hűség a vallás,
De oly nehéz minden hétköznapon
A kísértések tengerében élek,
Tiszta, igaz szót csak tőled kapok, Így élek.

A szobám falán képek, régi képek,
Az egyikén még apám fogja anyám kezét,
A másik képen már nincs mosoly,
Kevesebben vagyunk, elteltek az évek.

Miért rohansz valami után?
Ott képzeled a távolban a boldogságot megtalálni.
Miért rohansz valaki után?
Ott képzeled a távolban, hogy mellette állsz.

Ha feladod az álmaid, meghalsz, élve halsz meg,
De boldogságot vagy szép halált
Csak e föld adhat neked.

Az új nemzedék arcán remény csillog,
De minden régi hír egy nagy megpróbáltatás.
Megbecsülni a földi néhány percet
Nagy dolog lenne ez, tisztelt emberiség!

A jövő távolba tűnik, és kevés a megoldás,
Hát figyelj, figyelj rám!